Carrers nets, comerços estabornits

Girona comença a recuperar la normalitat després de la tempesta amb calamarsa; habitatges i botigues són els més perjudicats

L´endemà de la tempesta que va col·lapsar Girona

És passada la mitjanit. A Girona encara surten galledes d'aigua dels comerços inundats. Les mànegues expulsen aigua i les escombres dels veïns i operaris raspallen l'enorme gruix de calamarsa de la vorera mentre una excavadora també la retira dels carrers a palades (a 1.000 quilos cadascuna d'aquestes), apartant-la o bé llançant-la directament des del pont de Pedra. Tones de gel i solidaritat després de la tempesta «perfecta» amb calamarsa que divendres a la tarda, en poc més de mitja hora, va inundar la ciutat i que ha deixat habitatges i negocis entre els més perjudicats, amb uns danys materials i econòmics encara per xifrar.

Les greus inundacions van afectar molts barris, amb l'aigua que baixava pels carrers com si fossin rius, a causa de la saturació del sistema de clavegueram i dels embornals que, només unes hores abans, s'havien tapat per una primera calamarsada, més lleu.

Durant la nit i el dia d'ahir, les brigades, policies i bombers (amb reforços d'altres municipis) van treballar per portar la normalitat. Els carrers van començar a recuperar el seu aspecte habitual a la tarda, llevat de les fulles i el fang, però la nit també havia estat llarga per a molts ciutadans, amb els baixos i garatges inundats, i uns comerciants angoixats en la vetlla del que havia de ser ahir el primer dia de rebaixes. En comptes d'això, tocava treure aigua, fregar, tirar material i trucar l'asseguradora. Alguns, com l'Hipercor, ja no van obrir. Molts van dormir poc en treballar fins tard i llevar-se d'hora. «Fins a les tres de la nit traient aigua i avui des de les 9 del matí», explicava Josep Bes, propietari de Calçats Bes, a la plaça Catalunya, una de les zones més afectades.

La botiga, que té un lleuger pendent, va acumular un metre d'aigua glaçada i amb fulles que els ha fet malbé gran quantitat dels productes, sobretot la ubicada a les zones més baixes, com a la majoria de comerços afectats. Ahir al matí encara tenien un pam d'aigua i la treien amb galledes i mànegues. «No ho havia vist mai això des dels aiguats del 62», recorda Bes apuntant que, com molts d'altres, treballaran tot el cap de setmana per poder obrir dilluns. Almenys, Bes s'ho prenia amb humor. Amb el local empantanegat, els havia arribat una senyora: «Volia canviar una sabata».

A la zona de les voltes de la plaça Catalunya el gel seguia acumulat. Només hi havia una excavadora que treballava per tota la ciutat. La màquina va començar a treballar divendres a les 10 i mitja de la nit i acabava 20

minuts abans de la 1 de la matinada. Ahir, des de les 10 del matí a la 11 i vint, va retirar la calamarsa del carrer Santa Clara. Fins passades la una i mitja de la tarda, ho feia de nou a la plaça Catalunya.

L'acumulació de gel, de fet, va ser una de les queixes dels comerciants que, primer sols i amb ajuda de veïns, l'havien de retirar de la vorera a palades i amb escombres. Un botiguer, a dos quarts de 12 del migdia, trucava la policia per demanar ajuda. Un altre relatava que els havien dit que «cadascú s'ho havia de fer» i la policia, deien, havia indicat que «havien de trucar a l'Ajuntament per fer una instància i reclamació».

En una altra botiga relataven els moments de la «riuada». «Tancava les portes com podia, el gel feia més d'un pam», recorda Àlex Dalmàs, de la botiga Dalmàs que, entre altres, ven bolsos i maletes. La «tècnica» aplicada per molts botiguers i restauradors va ser la mateixa. Aguantar les portes com fos. «Aguantava les portes com podia» el màxim temps «perquè donés temps a retirar el material», afegia. A la seva botiga, l'aigua no només entrava per la porta, es filtrava per les parets dels edificis adjacents.

A la botiga Júlia, que ven roba íntima, l'aigua els arribava a mig metre. «Tothom venia a resguardar-se», recorda la propietària Júlia Masdevall. «Vam passar molts nervis, va ser un vist i no vist, no penses que s'inundarà tot», continua, i «teníem els peus congelats, aguantàvem la porta perquè no entrés aigua». L'aigua els va espatllar el sistema elèctric i l'ordinador i van acabar sobre les taules i cadires del bar ubicat al costat.

I el mateix a Biba, de bolsos i maletes, que fa cantonada entre la plaça Catalunya, plaça Pompeu Fabra i carrer Joan Maragall. «La botiga era una placa de gel» i hem «omplert tres bosses de fulles», valorava Marisa Rodríguez. La botiguera va criticar que no es tallés el trànsit al carrer davant la delegació de la Generalitat. El pas dels vehicles provocava «onades» que empenyien l'aigua dins els locals. «Venia l'aigua per tres costats i havíem d'aguantar les portes», però va ser gairebé inútil, explica Rodríguez mentre arriba un equip de Bombers per ajudar-los. Aquí tenen un magatzem en una planta inferior que els va quedar tot inundat, i s'ha fet malbé bona part del material que tenien guardat. Com molts d'altres, tampoc van obrir ahir i esperaven fer-ho dilluns. Els Bombers van tornar al cap de poca estona amb una bomba d'aigua, i comencen a treure-la a l'exterior.

A uns metres al costat, a la botiga de roba Onix, amb la persiana mig baixada, acaben de fregar. Un nivell semiinferior els va quedar inundat «com una piscina», recorden mostrant imatges al mòbil. Quan va començar a entrar l'aigua van retirar el material a nivell de terra, mentre «aguantàvem la porta», diu Enric Juncà. «Els clients estaven nerviosos quan veien que anava pujant l'aigua –afegia–, no es podia parar, si obríem les portes, s'inundava més». Onix té una altra botiga, on van poder traslladar material i tenir el negoci obert.

L'experiència d'aquests comerciants la van compartir ahir tants d'altres de la resta de la ciutat i que van superar sols o també amb l'ajuda de veïns, amics o familiars.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona/2017/07/02/carrers-nets-comercos-estabornits/854638.html?utm_source=rss